

[REWOKACYJA *sb f*

e oraz o *prawdopodobnie jasne* (tak w *rewokować*); *pierwsze a jasne, końcowe pochylone*.

sg N *rewokacyją*. ◊ *A* *rewokacją*.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Odwołanie wyznawanych prawd wiary [revocatio – odwołanie, też wrócenie kogo skąd Mącz 505c; – w zad zawołanie Calep; odwodzenie kogo – revocatio Cn]: Zwolennik Hufów/ Mistrz Ieronym z Prági/ *rewokował y odprzyłął sie Kácerstwá Hufówego y Wiklefowego [...] Roku 1415 [...]. Tę Reuocácią niewdzięcznie przyięli Hufsię HerbOdpow Yy2, Xx6v marg; A iesliż óswiecone Xiążę Ołtrowłkie/ y wy prawofławni krześciánie/ náwrocą się [tj. ponownie przyjmą datę obchodzenia Paschy ustaloną przez Sobór Niceński] rewokácią iáwno vczyniwłzy/ [...] odpufzcza im Cerkiew grzech BronApokr 296.*

rewokacja czyja: *Revocácia Ieronimowá z Prági. (–) HerbOdpow Yy2 marg, Xx6v.*

LWil